

ЕВРОПЕЙСКА
КОМИСИЯ

Брюксел, 15.9.2017 г.
COM(2017) 544 final

2017/0234 (NLE)

Предложение за

РЕШЕНИЕ НА СЪВЕТА

**относно позицията, която да бъде заета от името на Европейския съюз в
Изпълнителния комитет на Програмата на върховния комисар на ООН за
бежанците**

ОБЯСНИТЕЛЕН МЕМОРАНДУМ

1. ПРЕДМЕТ НА ПРЕДЛОЖЕНИЕТО

Настоящото предложение се отнася до решението за определяне на позицията, която следва да бъде заета от името на Съюза в Изпълнителния комитет на Програмата на върховния комисар на ООН за бежанците („Изпълнителният комитет“) във връзка с предвиденото приемане на заключение относно машинночетимите документи за пътуване за бежанци и лица без гражданство.

2. КОНТЕКСТ НА ПРЕДЛОЖЕНИЕТО

2.1. Резолюция на Икономическия и социален съвет на ООН от 30 април 1958 г. относно създаването на Изпълнителния комитет на Програмата на върховния комисар на ООН за бежанците

Изпълнителният комитет бе създаден от Икономическия и социален съвет на ООН с Резолюция от 30 април 1958 г. относно създаването на Изпълнителния комитет на Програмата на върховния комисар на ООН за бежанците (E/RES/672 (XXV)). Съгласно тази резолюция Изпълнителният комитет функционира като консултативен орган, що се отнася до нормите и политиката по отношение на международната закрила на бежанците.

2.2. Изпълнителен комитет на Програмата на върховния комисар на ООН за бежанците

Изпълнителният комитет е съставен както от членове, така и от наблюдатели. Членове могат да бъдат само държави. Статут на наблюдател се дава както на държави, така и на други субекти. Понастоящем Изпълнителният комитет наброява 101 държави членки, включително 27 държави — членки на ЕС, 16 държави наблюдатели, включително една държава — членка на ЕС, и 39 недържавни наблюдатели, включително от Европейския съюз.

За разлика от членовете, наблюдателите нямат право да гласуват, но имат право да се изказват на публичните заседания на Изпълнителния комитет. Що се отнася до междуправителствените организации, които имат статут на наблюдател в Изпълнителния комитет, правило 38, втора алинея от Процедурния правилник на Изпълнителния комитет, последно изменен през октомври 2016 г., предвижда: *„Комитетът може, по препоръка на Постоянния комитет, да решава на годишен принцип да кани междуправителствени организации, които имат статут на наблюдател в Комитета, да участват в неговите заседания с тесен кръг участници по въпросите на убежището и бежанците, попадащи в обхвата на неговите компетенции.“* Въз основа на тази разпоредба на 5 май 2017 г. Изпълнителният комитет покани Европейският съюз да участва в заседанията му с тесен кръг участници по въпросите на убежището и бежанците, попадащи в обхвата на компетенциите на Европейския съюз.

Изпълнителният комитет редовно приема тематични заключения относно закрилата на бежанците. Тематичните заключения относно закрилата на бежанците се приемат с консенсус на членовете на Изпълнителния комитет. Те се изготвят в сътрудничество с експерти на ВКБООН в поредица от заседания с тесен кръг участници от членовете на

Изпълнителния комитет и от междуправителствени организации, които, в качеството си на наблюдатели, са поканени да участват в тези заседания с тесен кръг участници.

2.3. Предвиденият акт на Изпълнителния комитет на Програмата на върховния комисар на ООН за бежанците

На 2—6 октомври 2017 г., на 68-ото си заседание, Изпълнителният комитет следва да приеме заключение относно машинночетимите документи за пътуване за бежанци и лица без гражданство („предвиденото заключение“).

Въз основа на поканата от Изпълнителния комитет съгласно правило 38, втора алинея от Процедурния му правилник Европейският съюз участва в изготвянето на предвиденото заключение. Държавите — членки на ЕС, които са членове и на Изпълнителния комитет, участват в приемането на предвиденото заключение.

Целта на проекта на предвиденото заключение, изготвено вследствие на заседанията с тесен кръг участници, проведени на 30 май, 8 юни, 12 юни, 16 юни и 11 и 12 септември, по същество е да се призоват всички държави, които са страни по Конвенцията за статута на бежанците от 1951 г. („Конвенцията от 1951 г.“) и по Конвенцията за статута на лицата без гражданство от 1954 г. („Конвенцията от 1954 г.“), да въведат машинночетими документи за пътуване, издадени съгласно Конвенцията, в съответствие със стандарт 3.12 и Документ 9303 на Международната организация за гражданско въздухоплаване (ИКАО), ако все още не са го направили, както и да се призоват всички държави, които не са страни по посочените конвенции и които вече издават машинночетими документи за пътуване на бежанци и лица без гражданство, да споделят добри практики с други заинтересовани държави, които не са страни по посочените конвенции, за да ги насърчат да въведат такива документи за пътуване, ако все още не са го направили. В планираното заключение се предвижда също Изпълнителният комитет да поеме ангажимент за улесняване на преминаването към издаване на машинночетими документи за пътуване за бежанци и лица без гражданство и за улесняване на продължаването на издаването на такива документи. Това следва да бъде постигнато чрез мобилизиране на финансови ресурси и осигуряване на изграждане на капацитет и техническа подкрепа, по целесъобразност, в сътрудничество с ИКАО и ВКБООН.

В предвиденото заключение се отбелязва, че международните стандарти и спецификации за документите за пътуване са се променили съществено от изготвянето на конвенциите от 1951 г. и 1954 г. насам и че ефективното осъществяване на правата на бежанците и лицата без гражданство, пребиваващи законно на територията на държава — страна по конвенциите, да получат документ за пътуване, позволяващ им да пътуват извън тази територия, които права са посочени в членове 28 от тези конвенции и в списъците и приложенията към същите конвенции, може да бъде постигнато най-добре, ако бежанците и лицата без гражданство имат достъп до документи за пътуване, отговарящи на стандартите на ИКАО, по-специално що се отнася до машинночетимостта.

Предвиденото заключение се отнася също така до продължаващите многостранни обсъждания по въпросите на бежанците, като например Глобалния договор за бежанците.

3. ПОЗИЦИЯ, КОЯТО СЛЕДВА ДА БЪДЕ ЗАЕТА ОТ ИМЕТО НА СЪЮЗА

Съюзът следва да подкрепи приемането на заключението на Изпълнителния комитет относно машинночетимите документи за пътуване за бежанци и лица без гражданство.

Желателно е документите за пътуване, издадени от държави на бежанци и лица без гражданство, законно пребиваващи на тяхната територия, да притежават отличителните знаци за сигурност в съответствие с международните стандарти, а именно стандарт 3.12 и Документ 9303 на ИКАО относно машинночетимите документи за пътуване. По този начин тези документи за пътуване ще бъдат по-сигурни, тъй като ще бъдат защитени срещу подправяне и използване с цел измама.

С Регламент № 2252/2004 на Съвета от 13 декември 2004 г. относно стандартите за отличителните знаци за сигурност и биометричните данни в паспортите и документите за пътуване, издавани от държавите членки¹, с който се определя минималното ниво на сигурност, което трябва да осигуряват паспортите и документите за пътуване, издавани от държавите членки, от държавите членки вече се изисква да спазват Документ 9303 на ИКАО, по-специално що се отнася до процедурите за издаване и до страницата с биографични данни за машинно четене. Регламентът се прилага за всички документи за пътуване, издадени от държавите членки, включително документите за пътуване, издадени на лица без гражданство, както и тези, издадени на лица със статут на бежанец и лица със статут на субсидиарна закрила в съответствие с член 25 от Директива 2011/95/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 13 декември 2011 г.² („Директива относно признаването“), при условие че срокът на тези документи е над 12 месеца. Регламент (ЕО) № 2252/2004 представлява развитие на разпоредбите на достиженията на правото от Шенген, в които Обединеното кралство и Ирландия не участват.

Според предложения нов Регламент на Европейския парламент и на Съвета от 13 юли 2016 г., с който ще бъде заменена Директивата относно признаването („предложеният Регламент относно признаването“)³, държавите членки следва да спазват минималните отличителни знаци за сигурност и биометричните данни, посочени в Регламент (ЕО) № 2252/2004 или еквивалентни на тях, при издаването на документи за пътуване на лица със статут на бежанец и лица със статут на субсидиарна закрила, чиято валидност е най-малко една година, в съответствие с предложението за Регламент относно признаването. Протокол № 21 относно позицията на Обединеното кралство и Ирландия по отношение на пространството на свобода, сигурност и правосъдие, приложен към Договора за Европейския съюз и Договора за функционирането на Европейския съюз,

¹ ОВ L 385, 29.12.2004 г., стр. 1—6, последно изменен с Регламент (ЕО) № 444/2009 на Европейския парламент и на Съвета от 28 май 2009 г., ОВ L 142, 6.6.2009 г., стр. 1—4.

² Директива 2011/95/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 13 декември 2011 г. относно стандарти за определянето на граждани на трети държави или лица без гражданство като лица, на които е предоставена международна закрила, за единния статут на бежанците или на лицата, които отговарят на условията за субсидиарна закрила, както и за съдържанието на предоставената закрила (ОВ L 337, 20.12.2011 г., стр. 9—26).

³ Предложение за Регламент на Европейския парламент и на Съвета относно стандартите за условията, на които трябва да отговарят гражданите на трети държави или лицата без гражданство, за да може да им бъде предоставена международна закрила, за единен статут на бежанците или на лицата, които отговарят на условията за субсидиарна закрила, и за съдържанието на предоставената закрила и за изменение на Директива 2003/109/ЕО на Съвета от 25 ноември 2003 г. относно статута на дългосрочно пребиваващи граждани от трети страни (COM(2016) 466 final), по отношение на което Съветът даде съгласието си за частичен общ подход на 19 юли 2017 г.

се прилага по отношение на участието на Обединеното кралство и Ирландия в приемането и прилагането на предложения Регламент.

В духа на член 3, параграф 5 от ДЕС Съюзът насърчава прилагането на тези стандарти и в отношенията си с останалата част на света. Що се отнася до държавите, които са страни по конвенциите от 1951 г. и 1954 г., това допринася за ефективното осъществяване на правата на бежанците и лицата без гражданство, пребиваващи законно на територията на държава — страна по конвенциите, на които следва да бъде издаден документ за пътуване, позволяващ им да пътуват извън тази територия, които права са описани в членове 28 от тези конвенции и в списъците и приложенията към същите конвенции.

Във всеки случай е целесъобразно да се определи позицията, която да бъде зета от името на Съюза в Изпълнителния комитет, тъй като предвиденото заключение относно машинночетимите документи за пътуване за бежанци и лица без гражданство може да засегне общите правила, съдържащи се в Регламент № 2252/2004 на Съвета, Директива 2011/95/ЕО на Европейския парламент и на Съвета и предложения Регламент на Европейския парламент и на Съвета, с който ще бъде заменена Директива 2011/95/ЕО.

4. ПРАВНО ОСНОВАНИЕ

4.1. Процесуалноправно основание

4.1.1. Принципи

В член 218, параграф 9 от Договора за функционирането на Европейския съюз (ДФЕС) се предвижда приемането на решения за установяване на *„позициите, които трябва да се заемат от името на Съюза в рамките на орган, създаден със споразумение, когато този орган има за задача да приема актове с правно действие, с изключение на актовете за допълнение или изменение на институционалната рамка на споразумението“*.

Член 218, параграф 9 от ДФЕС се прилага независимо от това дали Съюзът е член на въпросния орган или страна по споразумението⁴.

Понятието *„актове с правно действие“* включва актове с правно действие по силата на нормите на международното право, които уреждат съответния орган. То включва и инструменти, които нямат обвързващ характер съгласно международното право, но са *„годни да оказват съществено въздействие върху съдържанието на приеманата от законодателя на Съюза нормативна уредба“*⁵.

4.1.2. Приложение в конкретния случай

Изпълнителният комитет е орган, създаден по силата на споразумение, а именно Резолюция на Икономическия и социален съвет на ООН от 30 април 1958 г. относно създаването на Изпълнителния комитет на Програмата на върховния комисар на ООН за бежанците.

⁴ Дело С-399/12 Германия/Съвет (OIV), ECLI:EU:C:2014:2258, т. 64.

⁵ Дело С-399/12 Германия/Съвет (OIV), ECLI:EU:C:2014:2258, т. 61—64.

Заклучението, което Изпълнителният комитет има за задача да приеме, представлява акт с правно действие. Въпреки че заключенията на Изпълнителния комитет не са правнообвързващи, те допринасят за тълкуването и доразвиването на международните стандарти за закрила на бежанците. Заключенията играят важна роля за определянето на начина, по който се тълкуват и прилагат Конвенцията от 1951 г. и Протоколът от 31 януари 1967 г. относно статута на бежанците (наричан по-нататък „Протоколът от 1967 г.“). Службата на върховния комисар на ООН за бежанците (ВКБООН) използва заключенията на Изпълнителния комитет, когато упражнява своето задължение да наблюдава прилагането на разпоредбите на Конвенцията от 1951 г. и Протокола от 1967 г., което наблюдение държавите — страни по Конвенцията, трябва да улесняват съгласно член 35 от Конвенцията от 1951 г. Заключенията на изпълнителния комитет играят роля за доразвиването на международния режим за закрила на бежанците по начин, който допълва и засилва Конвенцията от 1951 г. и Протокола към нея от 1967 г., с които държавите — страни по тях, са се ангажирали⁶ и които Общото събрание на ООН приветства⁷. Те предоставят доказателства за вече установена норма на обичайното международно право или водят до законотворчество. Понякога национални и международни съдилища им придават значителна тежест, като сред тях е и Европейският съд по правата на човека⁸.

Тези съображения има вероятност да важат за предвиденото заключение. Предвиденото заключение отразява съвременното състояние на практиката във възлова област, а именно издаването на документи за пътуване. Те доразвиват международния режим за закрила на бежанците, като признават, че разпоредбите за издаването и стандартизацията на документи за пътуване, включени в Конвенцията от 1951 г. и списъка и приложението към посочената конвенция, трябва да се тълкуват и прилагат в съответствие с действащите международни стандарти, като така потвърждават, че тези документи трябва да отговарят на изискванията на ИКАО.

При всички случаи предвиденото заключение може съществено да повлияе на съдържанието на законодателството на ЕС, което трябва да бъде прието, тълкувано и прилагано в съответствие с Конвенцията от 1951 г. и Протокола от 1967 г.⁹ По-конкретно следното законодателство на ЕС трябва да се тълкува по начин, който е в съответствие с член 28 от Конвенцията от 1951 г. и списъка и приложението към тази конвенция, чието тълкуване, от своя страна, се ръководи от предвиденото заключение:

- Регламент № 2252/2004 на Съвета. Това е така, защото в член 1, параграф 1, първа алинея във връзка с точки 2 и 5 от приложението към посочения регламент се определя минималното равнище на сигурност за паспортите и документите за пътуване на държавите членки в съответствие с Документ 9303 на ИКАО, по-специално що се отнася до техниките за издаване и на страницата с биографични данни за машинно четене;

⁶ Точка 7 от Декларацията на държавите — страни по Конвенцията от 1951 г. и/или по Протокола към нея от 1967 г. относно статута на бежанците от 13 декември 2001 г.

⁷ Резолюция A/RES/57/187, параграф 4 от 18 декември 2001 г.

⁸ ЕСПЧ (голям състав), 29 януари 2008 г., Saadi c/y Обединеното кралство (жалба № 13229/03).

⁹ Член 78, параграф 1 от ДФЕС и член 18 от Хартата на основните права на Европейския съюз. Дело C-57/12 В и D, EU:C:2010:661, т. 78. Вж. също Дело C-31/09 Nawras Bolbol, EU:C:2010:351, т. 36—38.

- Директива относно признаването. Това е така, тъй като член 25 от Директивата относно признаването гласи, че:

„1. Държавите членки издават на лицата, на които е предоставен статут на бежанец, пътни документи, които са изготвени във формата, установена в приложението към [Конвенцията от 1951 г.], и са предназначени за пътуване извън нейната територия, освен ако наложителни причини, свързани с националната сигурност или с общественения ред, изискват друго.

2. Държавите членки издават на лицата, на които е предоставен статут на субсидиарна закрила, които не могат да получат национален паспорт, документи, които им дават възможност да пътуват извън тяхната територия, освен ако наложителни причини, свързани с националната сигурност или с общественения ред, изискват друго.“

- Предложеният регламент относно признаването. Това е така, тъй като член 27 от предложението за Регламент относно признаването гласи следното:

„1. Компетентните органи издават документи за пътуване на лицата, на които е предоставен статут на бежанец, във формата, установена в списъка към [Конвенцията от 1951 г.], и с минималните отличителни знаци за сигурност и биометричните данни, определени в Регламент (ЕО) № 2252/2004 на Съвета. Тези документи за пътуване са валидни за срок от най-малко една година.

2. Компетентните органи издават документи за пътуване с минималните отличителни знаци за сигурност и биометричните данни, посочени в Регламент (ЕО) № 2252/2004, на лицата, на които е предоставена субсидиарна закрила, които не могат да получат национален паспорт. Тези документи са валидни за срок от най-малко една година.

3. Документите, посочени в параграфи 1 и 2, не се издават, когато наложителни причини, свързани с националната сигурност или с обществения ред, изискват това.“

ВКБООН също се ръководи от предвиденото заключение, когато изпълнява задачите си като член без право на глас в управителния съвет на Европейската служба за подкрепа в областта на убежището (ЕАСО) и на Съюза, когато разработва сътрудничеството си с ВКБООН в съответствие с член 220, параграф 1, първа алинея от ДФЕС, включително като наблюдател в Изпълнителния комитет.

Предвиденият акт не допълва, нито изменя институционалната рамка на споразумението.

Поради това процесуалноправното основание за предложеното решение е член 218, параграф 9 от ДФЕС.

4.2. Материалноправно основание

4.2.1. Принципи

Материалноправното основание за дадено решение съгласно член 218, параграф 9 от ДФЕС зависи преди всичко от целта и съдържанието на предвидения акт, във връзка с

който се заема позиция от името на Съюза. Ако предвиденият акт преследва две цели или се състои от две части и ако едната от целите или частите може да се определи като основна, докато другата е само акцесорна, решението съгласно член 218, параграф 9 от ДФЕС трябва да се основава на едно-единствено материалноправно основание, а именно на изискваното от основната или преобладаващата цел или част.

4.2.2. Приложение в конкретния случай

Основната цел и съдържание на предложеното решение са свързани с общата политика на Съюза в областта на убежището.

Поради това материалноправното основание за предложеното решение е член 78, параграф 2 от ДФЕС.

4.3. Заключение

Правното основание за предложеното решение следва да бъде член 78, параграф 2 от ДФЕС във връзка с член 218, параграф 9 от ДФЕС.

Предложение за

РЕШЕНИЕ НА СЪВЕТА

относно позицията, която да бъде заета от името на Европейския съюз в Изпълнителния комитет на Програмата на върховния комисар на ООН за бежанците

СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взе предвид Договора за функционирането на Европейския съюз, и по-специално член 78, параграф 2 във връзка с член 218, параграф 9 от него,

като взе предвид предложението на Европейската комисия,

като има предвид, че:

- (1) Резолюцията относно създаването на Изпълнителния комитет на Програмата на върховния комисар на ООН за бежанците беше приета от Икономическия и социален съвет на ООН с резолюция от 30 април 1958 г.
- (2) Съгласно резолюцията Изпълнителният комитет на Програмата на върховния комисар на ООН за бежанците действа като консултативен орган по отношение на нормите и политиката за международна закрила на бежанците.
- (3) Изпълнителният комитет на Програмата на върховния комисар на ООН за бежанците ще приеме заключение относно машинночетимите документи за пътуване за бежанци и лица без гражданство на своята 68-а сесия, която ще се състои на 2—6 октомври 2017 г.
- (4) Целесъобразно е да се определи позицията, която да бъде заета от името на Съюза в Изпълнителния комитет на Програмата на върховния комисар на ООН за бежанците, тъй като предвиденото заключение вероятно ще има правни последици и при всички случаи може съществено да повлияе на съдържанието на правото на Съюза, а именно на Регламент № 2252/2004 на Съвета от 13 декември 2004 г.¹⁰, Директива 2011/95/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 13 декември 2011 г.¹¹ и предложението за Регламент на Европейския

¹⁰ Регламент № 2252/2004 на Съвета от 13 декември 2004 г. относно стандартите за отличителните знаци за сигурност и биометричните данни в паспортите и документите за пътуване, издавани от държавите членки (ОВ L 385, 29.12.2004 г., стр. 1—6), последно изменен с Регламент (ЕО) № 444/2009 на Европейския парламент и на Съвета от 28 май 2009 г. (ОВ L 142, 6.6.2009 г., стр. 1—4).

¹¹ Директива 2011/95/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 13 декември 2011 г. относно стандарти за определянето на граждани на трети държави или лица без гражданство като лица, на които е предоставена международна закрила, за единния статут на бежанците или на лицата,

парламент и на Съвета от 13 юли 2016 г., който ще замени Директива 2011/95/ЕО¹².

- (5) Съюзът следва да подкрепи приемането на предвиденото заключение относно машинночетимите документи за пътуване за бежанци и лица без гражданство.
- (6) Желателно е документите за пътуване, издадени от държави на бежанци и лица без гражданство, законно пребиваващи на тяхна територия, да съдържат отличителни знаци за сигурност в съответствие с международните стандарти, а именно стандарт 3.12 и Документ 9303 на ИКАО относно машинночетимите документи за пътуване. Благодарение на това документите за пътуване стават по-сигурни, като се допринася за тяхната защита срещу подправяне и използване с цел измама.
- (7) Позицията на Съюза следва да бъде изразена съвместно от държавите — членки на Съюза, които са членове на Изпълнителния комитет на Програмата на върховния комисар на ООН за бежанците.
- (8) [В съответствие с член 3 от Протокол № 21 относно позицията на Обединеното кралство и Ирландия по отношение на пространството на свобода, сигурност и правосъдие, приложен към Договора за Европейския съюз и към Договора за функционирането на Европейския съюз, тези държави членки са нотифицирали желанието си да участват в приемането и прилагането на настоящото решение.]

ИЛИ

[В съответствие с членове 1 и 2 от Протокол № 21 относно позицията на Обединеното кралство и Ирландия по отношение на пространството на свобода, сигурност и правосъдие, приложен към Договора за Европейския съюз и към Договора за функционирането на Европейския съюз, и без да се засяга член 4 от посочения протокол, тези държави членки не участват в приемането на настоящото решение и не са обвързани от него, нито от неговото прилагане.]

ИЛИ

[В съответствие с членове 1 и 2 от Протокол № 21 относно позицията на Обединеното кралство и Ирландия по отношение на пространството на свобода, сигурност и правосъдие, приложен към Договора за Европейския съюз и към Договора за функционирането на Европейския съюз, и без да се засяга член 4 от посочения протокол, Обединеното кралство не участва в приемането на настоящото решение и не е обвързано от него, нито от неговото прилагане.]

¹²

които отговарят на условията за субсидиарна закрила, както и за съдържанието на предоставената закрила (преработен текст) (ОВ L 337, 20.12.2011 г., стр. 9—26).
Предложение за Регламент на Европейския парламент и на Съвета относно стандартите за условията, на които трябва да отговарят гражданите на трети държави или лицата без гражданство, за да може да им бъде предоставена международна закрила, за единен статут на бежанците или на лицата, които отговарят на условията за субсидиарна закрила, и за съдържанието на предоставената закрила и за изменение на Директива 2003/109/ЕО на Съвета от 25 ноември 2003 г. относно статута на дългосрочно пребиваващи граждани от трети страни (COM(2016) 466 final).

В съответствие с член 3 от Протокол № 21 относно позицията на Обединеното кралство и Ирландия по отношение на пространството на свобода, сигурност и правосъдие, приложен към Договора за Европейския съюз и към Договора за функционирането на Европейския съюз, Ирландия(, с писмо от) е нотифицирала желанието си да участва в приемането и прилагането на настоящото решение.]

ИЛИ

[В съответствие с член 3 от Протокол № 21 относно позицията на Обединеното кралство и Ирландия по отношение на пространството на свобода, сигурност и правосъдие, приложен към Договора за Европейския съюз и към Договора за функционирането на Европейския съюз, Обединеното кралство(, с писмо от) е нотифицирало желанието си да участва в приемането и прилагането на настоящото решение.

В съответствие с членове 1 и 2 от Протокол № 21 относно позицията на Обединеното кралство и Ирландия по отношение на пространството на свобода, сигурност и правосъдие, приложен към Договора за Европейския съюз и към Договора за функционирането на Европейския съюз, и без да се засяга член 4 от посочения протокол, Ирландия не участва в приемането на настоящото решение и не е обвързана от него, нито от неговото прилагане.]

- (9) В съответствие с членове 1 и 2 от Протокол № 22 относно позицията на Дания, приложен към Договора за Европейския съюз и към Договора за функционирането на Европейския съюз, Дания не участва в приемането на настоящото решение и не е обвързана от него, нито от неговото прилагане,

ПРИЕ НАСТОЯЩОТО РЕШЕНИЕ:

Член 1

Позицията, която следва да бъде зета от името на Съюза в рамките на 68-ата сесия на Изпълнителния комитет на Програмата на върховния комисар на ООН за бежанците по отношение на приемането на заключение относно машинночетимите документи за пътуване за бежанци и лица без гражданство, се съдържа в приложението.

Член 2

Позицията по член 1 се изразява съвместно от държавите — членки на Съюза, които са членове на Изпълнителния комитет на Програмата на върховния комисар на ООН за бежанците.

Член 3

Адресати на настоящото решение са държавите членки.

Съставено в Брюксел на година.

*За Съвета
Председател*